

“La început era Cuvântul și Cuvântul era la Dumnezeu și Dumnezeu era Cuvântul” (Ioan I, 1)

CUVÂNTUL

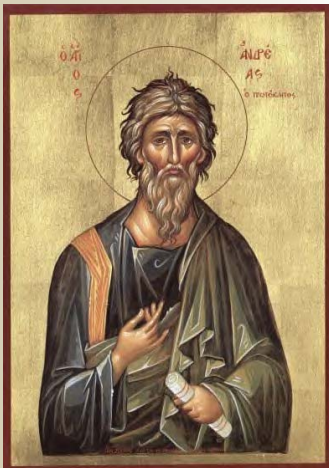
Buletinul Misiunii Ortodoxe Române “Sfinții Trei Ierarhi” Seattle-nr. (131) noiembrie 2005

Troparul

*“Ca cel dintre Apostoli
mai întâi-chemat și lui
Petru frate adevărat,
Stăpânului tuturor,
Andreie, roagă-te, pace
lumii să dăruiască și
sufletelor noastre mare
milă”*

Condacul

*“Pe ucenicul cel întâi
chemat și următorul
Patimilor lui Hristos, pe
Andrei apostolul, fratele
lui Petru, să-l laudam
credincioșii, ca pe cel ce
pe păgâni din înșelăciune
i-a întors la botez. Pentru
aceasta îi cântăm :
Bucură-te, Sfinte Andreie,
apostole!”*

Sfântul Apostol Andrei, cel Întâi
Chemat, ocrotitorul României

Fața în față. Doi mari mărturisitori ai Ortodoxiei Românești: Părintele Cleopa Ilie și Părintele Arsenie Boca

În toamna anului trecut am fost aici (Mănăstirea Sihăstria n.n.) și ca de obicei, am urcat la chilia de sus a Părintelui Cleopa. Stând de vorbă cu el, mi-a spus: “De-acum ne vedem la poarta raiului. Până atunci să vii la înmormântarea mea și să-mi cânti Veșnica Pomenire!”

lubiți credincioși, nu spun nimic nou afirmând că Părintele Cleopa a fost cel mai mare duhovnic al secolului nostru. Și se menține în amintirea noastră prin toată viața lui, prin toată ruga lui. A fost un mare duhovnic nu pentru că a știut să asculte, sau pentru că a știut să vorbească, ci pentru că a știut să îndrume și să stăpânească duhovnicește.

E într’adevăr marea performanță a duhovnicului de a nu fi doar confesor, ci de a fi și prieten și călăuzitor. Părintele Cleopa a dăruit tuturor, de-a lungul deceniilor, nu numai iertare de păcate sau dezlegare, a dăruit speranța. El a fost un izvor de speranță pentru miile, zecile și sutele de mii de credincioși din toată țara, care-i ascultau cuvintele. A făcut din Mănăstirea Sihăstria un Athos al poporului român. A strălucit din hotar până-n hotar, și dincolo de hotare. El a fost acela care, de-a lungul deceniilor de dictatură, a fost român, a fost ortodox. Dacă dictatorul ținea în palmă un biet aparat represiv, Părintele Cleopa ținea în palmă poporul român întreg, în toată credința și evlavia lui. Prin aceasta a fost un întăritor de suflete. Altfel, ca om, Părintele Cleopa era înțeleptul cu minte de bătrân și cu sufletul de copil. Plângea ca un copil, se supăra ca un copil, râdea ca un copil și se bucura ca un copil. Rar ne este dat să vedem un asemenea om:

La Biserica Drăgănescu, Părintele Arsenie pic-tase un călugăr răstignit pe cruce. Mulți credincioși zic că s-a pictat pe dânsul, dar cu certitudine nu se știe nimic. Nici cauzele morții nu sunt prea clare.

Părintele Horia, care era peste vale și care l-a cunoscut mai îndeaproape, a spus că a fost la Ceaușescu cu câteva luni de zile înainte de moarte și i-a spus: “Vezi ce faci, că nu este bine, dă-le mâncare la oameni, dă-le libertate, că nu e bine”. După ce a ieșit de acolo, l-a urmărit Securitatea și, la ieșirea din București, au fost somați să se oprească. Șoferul nu voia să oprească. Părintele i-a spus: “Oprește, că te împușcă, te omoară, și tu ai copii. Pe mine o să mă maltrateze, dar de mine nu rămâne nimic în urmă”. Și atunci șoferul a oprit. Au venit doi securiști, l-au scos din mașină, l-au bătut cumplit și de acolo i-a venit sfârșitul. Ce spun este din auzite și nu este sigur.

După cum este știut, înmormântarea a fost în vremea lui Ceaușescu și se fereau oamenii să vorbească despre părinte, ba unii dintre noi au refuzat să fie fotografiați, ca să nu se poată dovedi că au participat la înmormântare. A fost o minune că am putut ține un necrolog, cât de scurt, pentru că nu ne dădeau voie să vorbim.

Înainte de moarte, părintele Arsenie ne-a avertizat: “Să nu vorbiți!”. Dumnezeu a făcut o minune, că atunci când am ajuns la mormânt cântăreții nu mai cântau, nimeni nu mai vorbește nimic, era un moment de suspendare. Și atunci, am zis către maica stareță și către părintele Daniel: “Îmi dați voie să spun câteva

curat la suflet și fără vicleșug.

În seara aceasta, Moș Nicolae aduce daruri copiilor cumiști; în seara aceasta, Moș Nicolae îi va face un dar, Îl va aștepta la poarta Împărăției Cerurilor, îi va deschide și-l va înfățișa lui Dumnezeu: Doamne, iată-l pe acest Cleopa cu suflet de copil! (Renașterea, Dec. 1998)

Arhiepiscopul Bartolomeu

SCURTĂ BIOGRAFIE

Numele și personalitatea Părintelui Cleopa Ilie este cunoscută nu numai în hotarele României dar și mult în afara lor.

S-a născut în 1912 în localitatea Sulița din județul Botoșani într-o familie foarte pioasă, și a fost botezat cu numele Constantin.

Părinții Alexandru și Ana au mai avut încă 9 copii, între care Constantin a fost al nouălea. Înclinația familiei către cele sfinte a fost așa de puternică,

încât 5 frați din cei zece, s-au îndreptat spre viața monahicească, iar târziu în viață, chiar mama lor a devenit monahie. Părintele Cleopa datorează formația spirituală, Părintelui Paisie Olaru, care a fost pentru mulți ani părinte spiritual pentru întreaga familie.

În primavara anului 1929, trei dintre frați au părăsit familia intrând în nevoița vieții monahale la mănăstirea Sihăstria, care atunci era sub îndrumarea spirituală a Arhimandritului Ioanichie Moroi. Constantin este tuns monah în anul 1936 cu numele Cleopa, și pentru următorii ani primește ascultarea de a îngriji oile mănăstirii, împreună cu fratele sau Vasile.

Cei doi frați au părăsit rareori stâna în toți acești ani. Nu participau nici măcar la serviciile religioase. Fratele Cleopa nu a pierdut însă nici o clipă din cele pe care Dumnezeu i le-a rânduit în mijlocul oilor. Împrumutând cărți de la biblioteca mănăstirii Neamțului, și purtându-le cu el în desagă, pe cărările munților, viitorul mare duhovnic a citit scrierile tuturor marilor părinți ai Bisericii, în răgazurile pe care îngrijitul oilor i le oferea. În această universitate a ascultării și tăcerii, Părintele Cleopa a citit mai bine de o sută de cărți, teologice, liturgice, precum și scrieri patristice, ale marilor sfinți ai Bisericii, dar cea mai iubită dintre toate a fost bineînțeles Sfânta Scriptură.

În 1942, fiind încă un simplu călugăr, Părintele Cleopa a fost desemnat să conducă treburile mănăstirii Sihăstria, în locul stareșului Ioanichie Moroi, care era foarte bolnav la acea dată. În ianuarie 1945 a fost făcut diacon și mai apoi preot, fiind totodată desemnat și stareș al mănăstirii. Într-un timp scurt de numai 4 ani, Părintele a reușit să adune în jurul său, nu mai puțin de 80 de călugări, și să schimbe fața mănăstirii Sihăstria adăugând noi construcții, o capelă de iarnă și restaurând aproape în totalitate biserica veche.

În 1947, ocupația sovietică a țării, a instaurat dictatura comunistă. Mănăstirile au fost închise, nenumărați ierarhi,

cuvinte?”.

Într-un fel, poate le-a părut rău după aceea, pentru că am avut cam mult curaj atunci. Am spus: “Iubiți credincioși, ne dăm noi seama pe cine am adus aici? Nu am adus un om de rând, eu, nevrednicul, am adus pe umăr un sfânt. Un sfânt am adus, nu un om oarecare.

Învățătura pe care acest sfânt ne-a dat-o, cine va fi mai înțelept va pune-o la inimă și va pune-o în practică”. La urmă, maica stareșă mi-a spus că am exagerat când am spus că este un sfânt. I-am spus: “Maică stareșă, îți dau un răspuns - sfântul Ioan Iacov a lăsat în scris: <Să vă rugați pentru iertarea păcătelor mele, că sunt sigur că mă voi duce în iad, pentru că nu am îndeplinit voia lui Dumnezeu>.

Și a rămas douăzeci de ani în mormânt și după douăzeci de ani s-a descoperit trupul său ca sfinte moaște, că n-a putrezit. Eu am credința că peste ani de zile, ne vom închina moaștelor părintelui Arsenie”.

Când m-am întors acasă, m-au provocat oamenii în biserică, întrebându-mă: “Cum a fost, părinte, la înmormântarea părintelui Arsenie?”. Atunci, spune soția mea, m-am dezlănțuit în biserică și am spus tot ce aveam pe suflet. Când m-am întors de la biserică, ea mi-a spus: “Mănâncă, că acum ai făcut-o! Vine Securitatea să te ridice”. Nu am avut, din fericire, după aceea probleme pentru că era în noiembrie 1989, când lucrurile se precipitau și nimeni nu mai avea timp să ne ia din scurt. Un an de zile după aceea, la primul parastas, maica care-l îngrijise, bolnav, pe părinte mi-a spus: “Puteți vorbi, părinte, dar numai adevărul să-l spuneți”. Și numai adevărul l-am spus. Era o ploaie rece, mărunță și deasă: “Iubiți credincioși, dați la o parte umbrelele, pentru că aceasta nu este o simplă ploaie, ci acestea sunt lacrimile pe care părintele Arsenie Boca le-a vărsat pentru poporul acesta”. Și nu am greșit, pentru că după înmormântare mi-a mărturisit cineva că, într-adevar, la Sâmbăta, când predica, părintelui îi curgeau lacrimile ca dintr-un izvor.

Părintele-călugăr DOMETIE - Mănăstirea Sâmbăta - Făgăraș (decedat în 1995)

SCURTĂ BIOGRAFIE

S-a născut la 28 septembrie 1910 în comuna Vața de Sus, județul Hunedoara. Părinții, țărani gospodari, au mai avut încă o singură fiică. De mic copil manifestă înclinație spre studiu și spre artele frumoase.

Urmează școala primară în comuna natală, apoi liceul la Brad între 1924-1928, iar din 1928 cursurile Institutului Teologic de grad universitar din Sibiu unde este remarcat de Pr. Prof. Dumitru Stăniloae

ca un student eminent, fiind licențiat în teologie în 1932.

Continuă studiile la facultatea de Belle Arte din București (1932-1936) și urmează doi ani și cursurile Facultății de

preoți, călugari, monahii, și credincioși ortodocși au fost arestați, torturați și omorâți. Mănăstirea Sihăstria, avantajată cumva de poziția sa ascunsă în munții Moldovei de nord, a fost ferită de prigoană. Deși tânăr, având doar 36 de ani, părintele Cleopa deveni un conducător spiritual pentru credincioșii ortodocși. Curând însă predicile și cuvintele de învățătură au atras atenția puterii comuniste, astfel încât în 1948, Părintele a fost arestat pentru prima dată, și ținut într-o celulă fără pat, și având restricție la apă și mâncare. După ce a fost eliberat, și având bun sfat duhovnicesc, Părintele se retrase în munții Sihăstriei, unde a trăit precum părinții pustiei, într-o colibă construită de el însuși sub pământ.

În vara anului 1949 Părintele Cleopa s-a mutat la mănăstirea Slatina, împreună cu alți 30 de monahi, cu intenția de a renaște viața spirituală în acea sfântă mănăstire. În scurt timp, părintele Cleopa a devenit un adevărat conducător spiritual și un model de viață pentru credincioșii ortodocși din Nordul Moldovei și întreaga țară. În această perioadă mănăstirea Slatina a devenit un model de viață monahicească, astfel încât Mitropolitul Moldovei îl rugă

pe Părintele Cleopa să își asume conducerea spirituală pentru multe din mănăstirile din zona: Putna, Moldovița, Sihăstria, Schitul Sihla, Rarău, etc, după modelul mănăstirii Slatina.

În 1952 Părintele a fost arestat pentru a doua oară, pentru o scurtă perioadă. După eliberare, pentru a doua oară se retrage în munții Sihăstriei împreună cu un alt frate monah până ce situația s-a normalizat. În 1953, părintele s-a retras din stăreție, iar în 1956 după ce a asistat spiritual la reorganizarea mănăstirii Putna și Rarău, se retrage la Sihăstria, unde continuă viața spirituală în rugăciune, adâncindu-se din nou în studiul Sfinților Părinți ai Bisericii.

Între 1959 și 1964, Biserica din România a suferit o nemaipomenită prigoană. Regimul comunist de atunci a decretat că toți monahii în vârstă de până la 55 de ani și toate monahiile în vârstă de până la 50 de ani trebuie să părăsească mănăstirile. Pană în primăvara lui 1960, poliția a îndepărtat mai mult de 4000 de monahi și monahii din mănăstirile românești. Încă o dată Părintele Cleopa a fost nevoit să se retragă în munți, până în vara anului 1964, când s-a reîntors la Sihăstria, o data cu slăbirea persecuției. Din 1965, cu binecuvântarea multor ierarhi, Părintele Cleopa începe să scrie predici, cuvinte de învățătură, și alte scrieri ziditoare de suflet către monahi, preoți sau mireni. Din lipsă de spațiu ne oprim aici cu scurta biografie a Părintelui. Cei ce doresc să citească o biografie mai detaliată, scrisă de cel ce i-a fost părintelui Cleopa ucenic, și anume părintele Ioanichie Bălan, pot găsi un text extins ce atinge toate aspectele vieții pline a Părintelui Cleopa, în web site-ul "Sfaturi Ortodoxe" (www.sfaturiortodoxe.ro).

Medicină din Cluj, pe care însă nu le încheie.

Între anii 1938-39 face un pelerinaj la muntele Athos de unde, revenind în țară se închinoviază în anul 1939 la mănăstirea Sâmbăta de Sus și la scurt timp este hirotonit diacon și preot.

Duhul profetic și rostirea-i neprefăcută, curajul cu care demasca trăirea păcătoasă a multora cât și zguduirea morală a celor care erau de față, au contribuit la restaurarea religioasă, lasând ucenici și în popor și în preoțime.

În 1948, la îndemnul mitropolitului Nicolae Bălan se mută la Prislop pentru a reînvia viața monahală din această mănăstire distrusă de generalul Bucow. Aici întemeiază o obște de maici și viețuiește până în 1959 când i se stabilește domiciliul forțat la București și lucrează timp de 10 ani la pictura bisericii din Drăgănescu. Ultima parte a vieții și-o petrece la Sinaia, unde obștea mănăstirii Prislop, împărțiată în 1959 se reorganizează.

S-a mutat la Domnul în 28 noiembrie 1989 la Sinaia și înmormântat după dorința proprie la mănăstirea Prislop la 4 decembrie 1989. Pictând adevărurile de credință și în sufletele oamenilor și în troițele realizate cu har și sfințenie, Părintele Arsenie a fost un dar al lui Dumnezeu pentru vremea de atunci, care însă nu l-a cruțat pe acest om a lui Dumnezeu, fiind urmărit continuu de organele de securitate, pentru legăturile sale sufletești cu mulțimea credincioșilor.

Există două variante despre moartea părintelui. Mulți sînt convinși că a fost schingiuit de Securitate, că avea unghiile de la mâini smulse și că, înainte de a muri, și-a avertizat călăii: „Spuneți-i lui Ceaușescu că nu mai apucă Crăciunul!”. O altă variantă spune că părintele a murit de moarte bună la mănăstirea Sinaia, că slăbise din cauza muncii epuizante și a numeroaselor boli pe care le avea.

Mormântul părintelui Arsenie de la mănăstirea Prislop constituie și azi un loc de pelerinaj pentru sute de creștini din țară care l-au cunoscut și în conștiința cărora părintele a rămas ca un om cu viață sfântă.

Un loc de pelerinaj obișnuit pentru binecredincioșii români de pretutindeni: Mormântul Părintelui Arsenie Boca de la Mănăstirea Prislop.

Rubrica *“Din scrierile Sfinților Părinți ai Bisericii”*

“Omul nu va trăi numai cu pâine ci cu orice Cuvânt de la Dumnezeu” Sfântul Serafim de Sarov: Scopul Vieții Creștine

“Rugăciunea, postul, privegherea și toate celelalte practici creștine, nu constituie scopul vieții noastre creștine. Deși este adevărat ca ele slujesc ca mijloace indispensabile în atingerea acestui țel, adevăratul scop al vieții creștine constă în dobândirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu. Cât despre rugăciune, post, priveghere, pomeni și toate faptele bune săvârșite de dragul lui Hristos, sunt doar mijloace spre a dobândi Duhul Sfânt. Țineți minte vorbele mele, numai

faptele bune săvârșite din dragoste pentru Hristos ne aduc roadele Duhului Sfânt. Tot ce nu este săvârșit din dragoste pentru Hristos, chiar dacă ar fi ceva bun, nu aduce nici răsplată în viața viitoare, nici harul Domnului în viața aceasta. De aceea Domnul nostru Iisus Hristos a zis: “Cel ce nu adună cu Mine risipește” (Luca 11:23). Nu că o faptă bună ar putea fi numită altfel decât agoniseală, căci chiar dacă o faptă nu este făcută pentru Hristos, este totuși socotită bună. Scriptura spune: “În orice neam cel care se teme de Dumnezeu și face ce este drept este primit la El” (Fapte 10:35).

“Precum vedem într-o altă pildă sfântă, omul care face lucruri drepte este plăcut Domnului. Vedem Îngerul Domnului înfățișându-se, la vremea rugăciunii, lui Corneliu, sutașul cel drept și cu frica lui Dumnezeu, și grăindu-i: “Trimite la lope și cheamă pre Simon, cel ce se numește Petru. Acesta îți va spune cuvintele vieții veșnice, prin care te vei mântui tu și cei ai casei tale”. Astfel Domnul întrebunțează toate mijloacele Sale dumnezeiești pentru a-i dăruia unui astfel de om, în schimbul faptelor sale bune, șansa de a nu-și pierde răsplata din viața ce va să vină. Dar până se sfârșește această viață, trebuie să punem început cu o dreaptă credință în Domnul nostru Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Care a venit în lume să mântuiască pe cei păcătoși și care, prin dobândirea de către noi a harului Duhului Sfânt, aduce în inimile noastre Împărăția lui Dumnezeu și ne deschide calea spre câștigarea binecuvântărilor vieții ce va veni. Dar primirea de către Dumnezeu a faptelor bune care nu sunt săvârșite din dragoste de Hristos se limitează la aceasta: Ziditorul dăruiește mijloacele pentru a le face să vieze (cf. Evrei 6:1). Stă în puterea omului a le face să trăiască sau nu. De aceea Domnul a spus iudeilor: “Dacă ați fi orbi n-ați avea păcat. Dar acum ziceți: noi vedem. De aceea păcatul rămâne asupra voastră” (Ioan 9:41). Dacă un om precum Corneliu este plăcut în fața Domnului pentru faptele sale bune, deși acestea nu sunt făcute de dragul de Hristos, și apoi crede în Fiul,

asemenea fapte îi vor fi socotite ca fiind făcute din dragoste de Hristos. Dar în situația contrară, omul nu are nici un drept să se plângă atunci când binele pe care l-a făcut este nefolositor. Acest lucru nu se petrece niciodată atunci când binele este săvârșit din dragoste pentru Hristos, întrucât fapta bună pentru El nu numai că ne aduce o cunună a dreptății în lumea ce va veni, dar și în această viață ne umple cu harul Duhului Sfânt. Mai mult, s-a zis: “Dumnezeu nu dă Duhul cu măsură” (Ioan 3:34-35).

“Acesta este, iubitorule de Dumnezeu! Dobândirea Duhului Sfânt este adevăratul scop al vieții creștine, în vreme ce rugăciunea, postul, pomenile și alte fapte bune făcute din dragostea de Hristos, sunt doar mijloace ale dobândirii Duhului Sfânt.”

“Dobândirea este același lucru cu luarea în posesie. Știți ce înseamnă a dobândi bani? Dobândirea Duhului Sfânt este asemenea. Știți foarte bine ce înseamnă a dobândi în sensul lumesc, iubitorule de Dumnezeu. Scopul oamenilor obișnuiți este să adune sau să facă bani; cât pentru nobilime, se adaugă primirea de onoruri, distincții și alte recompense pentru serviciile aduse stăpânirii. Dobândirea Duhului Sfânt este de asemenea un capital, dar dătător de har și veșnic, și se obține pe căi foarte asemanatoare, aproape la fel cum sunt cele ale capitalului monetar, social și temporal. Dumnezeu Cuvântul, Dumnezeu-Omul, Domnul nostru Iisus Hristos asemuiește viața noastră cu o piață, iar lucrarea vieții noastre pe pământ, o numește negoț. El spune tuturor: “Neguțătoriți până ce voi veni” (Luca 19: 13), “răscumpărând fiecare ocazie, căci zilele sunt rele.” (Efeseni 5:16). Cu alte cuvinte, cea mai mare parte a timpului tău fă astfel încât să primești binecuvântările cerești, prin bunuri pământești. Bunurile pământești sunt fapte bune făcute din dragoste pentru Hristos, ce pogoară harul Preasfântului Duh asupra noastră.”

“În pilda fecioarelor înțelepte și a celor nebune, când cele nebune au rămas fără de untdelemn, cele înțelepte le-au spus: “Mergeți la cei ce vând și cumpărați.” (Matei 25:9). Dar după ce au cumpărat, ușa cămării mireselor era deja închisă, iar ele n-au mai putut intra. Unii spun că lipsa untdelemnului din candelarele fecioarelor nebune se tâlcuiește ca fiind lipsa de fapte bune în vremea vieții lor. O asemenea interpretare nu este foarte corectă. De ce le-ar lipsi lor faptele bune, când sunt numite fecioare, chiar dacă nebune? Fecioria este virtutea supremă, o stare îngerească, și ar putea ține locul tuturor celorlalte fapte bune. Eu cred ca ceea ce le lipsea lor era harul Prea-Sfântului Duh al lui Dumnezeu. Aceste fecioare au practicat virtuțile, dar, în ignoranța lor duhovnicească, au crezut că viața creștină constă doar în facerea de bine. Făcând fapte bune, ele credeau ca fac lucrarea lui Dumnezeu, dar puțin le păsa dacă au obținut harul Duhului Sfânt. Aceste moduri de viață, bazate doar pe facerea de bine, fără a încerca cu atenție dacă aduc harul Duhu-

lui Sfânt, sunt menționate în cărțile Sfinților Părinți. "Există o alta cale ce pare bună la început, dar care sfârșeste în adâncul iadului."

"Antonie cel Mare, în scrisorile sale către monahi, spune despre asemenea fecioare: "Mulți călugari și fecioare nu au știință despre felurile voințe care lucrează în om, și nu știu că suntem influențați de trei ori: prima este voia Domnului cea a-tot-desăvârșită și a-tot-mântuitoare; a doua este voia noastră omenească care, chiar dacă nu este distrugătoare, nu este nici mântuitoare; și a treia voință este cea a diavolului - pe de-a-ntregul distrugătoare." Această a treia voință, a vrăjmasului, îl îndeamna pe om să nu facă fapte bune, sau să le facă din mândrie, sau doar de dragul virtuții, decât de dragul lui Hristos. A doua, propria noastră voință, ne îndeamnă să facem totul pentru a ne satisface patimile, sau ne învață ca și vrăjmasul, să facem lucruri bune doar de dragul binelui și nu pentru harul care este astfel dobândit. Dar prima, voința a-tot-mântuitoare a Domnului, constă în a face bine doar pentru dobândirea Duhului Sfânt, ca o comoară veșnică și nesfârșită, de neprețuit. Se poate zice, într-un fel, ca dobândirea Duhului Sfânt este untdelemnul ce le lipsea fecioarelor celor nebune. Au fost numite nebune doar pentru că uitaseră rodul trebuincios al virtuții, harul Duhului Sfânt, fără de care nimenea nu este și nu poate fi mântuit, căci: "Prin Duhul Sfânt fiecare suflet este înviorat, iar prin curățire este transformat și luminat de Sfânta Treime, într-o Sfânta taină."

"Untdelemnul din candelile fecioarelor înțelepte putea să ardă cu tărie multă vreme. Deci aceste fecioare, cu candelile lor aprinse au putut să-și întâlnească Mirele, care venea la miezul nopții. Împreună cu El, au putut intra în camera de nuntă bucuriei. Însă cele nebune, deși s-au dus să mai cumpere untdelemn atunci când li s-au stins candelile, nu s-au putut întoarce la timp și au găsit ușa deja închisă. Piața este viața noastră; ușa de la camera de nunta care s-a închis și împiedica drumul către Mire este moartea omenească; fecioarele înțelepte și cele nebune sunt sufletele creștinilor; untdelemnul nu este fapta bună, ci harul Prea Sfântului Duh dobândit prin fapte bune și care preschimbă sufletele dintr-o stare la cealaltă - de la starea stricăcioasă la starea nestricăcioasă, din întuneric la lumină, de la staulul existenței noastre (unde patimile sunt legate precum animalele fără de minte și ca fiarele sălbatice) în templul Dumnezeirii, în luminoasa camera de nuntă a veșnicei bucurii întru Hristos Iisus, Domnul nostru, Ziditorul, Izbăvitorul și veșnicul Mire al sufletelor noastre.

"Ce mare este mila Domnului pentru mizeria noastră, adică neatenția noastră față de grija pe care ne-o poartă, atunci când Domnul spune: "Iată, Eu stau la ușă și bat" (Apocalipsa 3:20), înțelegând prin "ușă" cursul vieții noastre care nu a fost încă oprit de moarte! O, cât aș vrea, iubitorule de Dumnezeu, ca în această viață să fii pururea în Duhul lui Dumnezeu! "În ceea ce va voi afla, în aceea vă voi judeca," graiește Domnul.

"Vai nouă dacă El ne găsește prea-încărcați de grijile și necazurile acestei vieți! Căci cine va putea să ducă supărarea Sa, cine va suporta mânia feței Sale? De aceea s-a spus: "Privegheați și vă rugați, ca să nu cădeți în ispită." (Marcu 14:38), adică să vă lipsiți de Duhul lui Dumnezeu, căci privegherea și rugăciunea ne aduc harul Sau.

"Desigur, fiecare faptă bună, făcută din dragoste pentru Hristos, ne dăruiește harul Duhului Sfânt, dar rugăciunea ne dă acest har în mod deosebit, pentru că întotdeauna este la îndemână, ca o unealtă de dobândire a harului Duhului Sfânt. De pildă, ai vrea să mergi la biserică, dar nu afli nici o biserică sau slujba s-a terminat; ai vrea să dai de pomană unui cerșetor, dar nu este nici unul sau nu ai ce să îi dai; ai vrea sa-ți păstrezi fecioria, dar nu ai puterea să o faci din pricina firii tale sau din pricina tăriei vicleniilor vrajmașului, carora nu te poți împotrivi datorita slăbiciunii tale omenești; ai dori să faci alte fapte bune de dragul lui Hristos, dar nici nu ai tăria sau îți lipsește prilejul. Acestea, cu siguranță nu se aplică rugăciunii. Rugăciunea este la îndemana oricui, bogat ori sărac, nobil ori umil, puternic ori slab, sănătos ori bolnav, drept ori păcătos."

"Puteți judeca cât de mare este puterea rugăciunii, atunci când este săvârșită din toată inima, chiar și în cazul unei persoane păcătoase, în următoarea pilda din Sfânta Tradiție. Când, la rugămintea unei mame desperate careia îi murise singurul fiu, o prostituată pe care o întâlnise, încă necurată după ultimul ei pacat, mișcată fiind de durerea adâncă a mamei, a strigat către Domnul: "Nu de dragul unei sărmane păcătoase ca mine, ci pentru lacrimile unei mame ce-și jelește fiul și crezând cu tarie în bunătatea Ta cea plină de dragoste și în puterea Ta cea nemăsurată, Hristoase Dumnezeule, înviază-l pe fiul ei, o,

Mănăstirea din Diveyevo, lăcașul construit prin viziunea Sfântului Serafim, și care găzduiește în zilele noastre moaștele Sfântului

Doamne!" Și Domnul l-a ridicat din morți.

"Vezi, iubitorule de Dumnezeu! Mare este puterea rugăciunii, iar ea aduce îndeosebi Duhul lui Dumnezeu, și este cel mai ușor de săvârșit pentru toată lumea. Vom fi fericiți într-adevăr dacă Domnul Dumnezeu ne află păzindu-ne și plini de darurile Sfântului Sau Duh. Atunci putem nădăjdui plini de încredere că "vom fi răpiți...în nori ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh" (1 Tesalonicieni 4:17) Care vine "cu putere multă și cu slavă" (Marcu 13 :26) "să judece vii și morții" (1 Petru 4:5) și "va răsplăti fiecăruia după faptele sale" (Matei 16:27).

DIn Volumul "Sfântul Serafim Făcătorul de minuni din Sarov și moștenirea sa spirituală."

(va urma)

comunitate anunțuri

Ajutoare pentru sinistrații din România

După apelul nostru din luna iulie de a strânge ajutoare pentru frații noștri din țară afectați de inundațiile catastrofale din vară am primit multe donații în haine, încălțăminte și bani. Voluntari din comunitate și-au donat timpul și spațiul din garaje pentru a centraliza aceste ajutoare. În total am strâns 72 de cutii care au cântărit 2,437 lbs iar donațiile în bani au totalizat \$2,904. Joi 20 octombrie, cu ajutorul Domnului am reușit să trimitem aceste ajutoare fraților noștri din România. Aceste ajutoare vor fi distribuite de catre parintele Amfilohie de la mănăstirea Diaconești, județul Bacău. Odată ce vor ajunge ajutoarele, nădăduim să publicăm un articol despre împărțirea acestora, eventual însoțit de fotografii.

Mulțumim tuturor donatorilor, voluntarilor care s-au ocupat de centralizarea și transportul cutiilor (părintele Ioan, fam Buțiu, fam Tirtu, fam Zanidache) precum și tuturor celor ce v-ați rugat pentru reușita acestei inițiative. Domnul să vă răsplătescă însutit!

Construcția Bisericii

După depunerea aplicației noastre de construcție a bisericii la primăria orașului Mountlake Terrace, a urmat o perioada de câteva luni în care cei de la comisia de planificare au revizuit planurile trimise de noi. În luna septembrie am primit de la ei un raport cu rezultatele intermediare ale reviziei. În acest raport ne sunt cerute câteva clarificări și acte suplimentare de care ei au nevoie pentru a putea continua procesul.

Consiliul Parohial împreună cu Grupul de Acțiune lucrează activ la soluționarea acestor cerințe nădăduind ca acesta va fi ultimul hop înainte de obținerea aprobării. În acest sens săptămâna trecută a avut loc o revizie a planurilor de construcție a viitoarei biserici pentru a verifica dacă acestea corespund cu nevoile noastre actuale și viitoare. De asemenea ne ocupăm de demararea unei campanii de stângere de fonduri pe scară largă pentru finanțarea construcției.

Îndată ce vom rezolva toate cerințele municipalității ei vor continua revizuirea aplicației noastre. Nădăduim ca aceasta să se întâmple cât mai repede pentru a putea demara construcția anul viitor.

Doamne ajută!

Situația Financiară

La 1 noiembrie 2005 biserica dispunea de \$328,498 în conturile de la Bank of America plus \$30,000 la US Bank. Cheltuielile lunare curente ale bisericii sunt de aproximativ \$8,000. Contribuția fiecăruia este extrem de importantă pentru realizarea visului de a avea propria noastră biserică.

Donațiile în luna septembrie au fost următoarele:

- \$310 Manu Mitică
- \$300 Brujban Cornelia, Cătană Ioan, Clep Sorin, Iodif Mircea, Sârbulescu Sorin, Scurtescu Marius, Strava Sârbu
- \$200 Bobaru Elena, Lupu Corneliu
- \$197 Mureșan Emanoil
- \$150 Mureșan Brian Vasile
- \$135 Olt Emanoil
- \$130 Dănilă Gheorghe, Popescu Marin și Natalia
- \$125 Tirtu Marius și Mimi
- \$100 Dominte Elena, Druță Dan, Fedorean Maria, Gușu Hristu, Marcu Cornel, Mureșan Paulina, Podar Marius, Standolariu Dorel, Toma Tudor
- \$90 Gheorghiu Julian și Virginia, Zanidache Virgil și Doina
- \$80 Moraru Valentin
- \$55 Cotoră Ion
- \$10-\$50 Breban Ghiță, Butnar Ioan, Ispas Valentin, Pop Aurel, Plev Maria, Rădăuceanu Teodor, Romanschi Laura, Tănăsescu Alex, Trocan Gabriel, Țiru Maria, Cătană Floris, Nistor Ioan, Bustescu Doina, Crețu Ionel, Vartolomeu Jenica, Nistor Gheorghe, Bădet Mihai, Costea Mihai, Perianu Florentina, Oltean Adi, Rădulescu Cristina, Tămășan Ionel, Chester Anca, Buțiu Teodor, Ghimpu Dorin, Țibelea Nicolae.

Cununii

În data de 3 septembrie s-a oficiat Sfânta Taină a cununiei pentru tinerii Kis Ovidiu Dan și Erika aduși în fața Sfântului Altar de nașii lor Sorin și Natalia Clep. Pe data de 10 septembrie și-au unit destinele Mitică-Petrică Farcas și Mihaela-Angelica Bădet conduși de nașii lor Iosif și Ildiko Mircea.

Tinerilor, părinților și nașilor le dorim să trăiască mulți ani în deplină iubire și fericire și să aibă o viață lungă și prosperă. Casă de piatră!

comunitate
anunțuri

Aniversări în luna noiembrie

- 1 Lupu Liliana
- 2 Gheorghiu Iulian
- 3 Armănașu Alex
- 4 Popescu-Stănești Mihai, Rădulescu Cristina
- 5 Butnar Roxana-Cristina
- 7 Rădulescu Andrei, Drugus Ioachim
- 9 Cotuțiu Ileana, Petriuc Mihai
- 10 Apreutesei Elena, Voinea Liviu
- 11 Filipaș Estera, Mazilu Maria, Ionescu Cătălin
- 12 Let Valerian-Florian, Perianu Aurel
- 13 Aluaș Ioana, Romanschi Cătălin, Romega Vasile
- 14 Maneiu Claudia, Pintilie Dumitru, Stoiță Rodica
- 15 Aniței Cristian, Timulca Mircea
- 17 Dreve Sorin, Frântu Monica, Larhs Andreea
- 19 Crișan Ana-Monica, Ionescu Florentin
- 20 Costea Dana, Milascon Pușa
- 21 Cruceanu Gabriel, Dinu Daniel, Gavrilovici Ana, Moțiu Dia-Maria
- 22 Miron Titus, Oltean Mariana, Tirtu Margareta
- 23 Pop Adriana
- 24 Ruja Nicolae
- 25 Bobora Dorel
- 26 Cotoră Georgeta, Stana Vasile
- 27 Pantelie Cristian
- 28 Adamovici Grigore, Cira Adi, Popescu Dan-Cosma, Țibănescu Mihaela
- 29 Crețu Monica, Deac Cristina, Surpățanu Mădălina, Teodoru Dan Virgil, Călin Andreea

Cu alese sentimente de prețuire transmitem sărbătoriiților un călduros "LA MULTI ANI".

Dumnezeu să le dea o viață lungă, plină de sănătate, prosperitate și fericire.

La Mulți Ani copiilor născuți în noiembrie:

- 5 Butnar Roxana - 13 ani
- 10 Tirtu Adrian Michael - 5 ani
- 13 Trufinescu Alexandru Nicolae - 5 ani
- 21 Podar Alexandra Nicole - 6 ani
- 29 Stoiță Andrei Eric - 7 ani

Domnul să le dea o viață lungă, luminoasă, multă înțelepciune, sănătate, bucurii și fericire.

(Dacă observați greșeli sau omisiuni cu privire la datele de naștere vă rugăm să ne contactați la adresa buletin@ortodox.org.)

Botezuri

În lunile septembrie și octombrie au primit Taina Sfântului Botez în numele Sfintei Treimi următorii copii:

3 septembrie: fetița Beatrice Manu, fiica lui Mitică și Cristina-Daniela Manu, nași fiind familia Bogdan și Adriana Popp.

17 septembrie: copilul Andrew Cristian Ginghina, fiul lui Emil și Carmen Ginghina, nași fiind Cristian și Gabriela Strava.

24 septembrie: copilul Jadon Kyle Veliyev Chiselita, fiul lui Fuad Veliyev și Elena Chiselita, nași fiind Cornelia și Miomir Tomici. Tot în această zi a fost botezat și băiețelul Kevin Anthony Pop, fiul lui Marin și Viorica Pop, având ca nași familia Sorin și Veronica Sârbulescu precum și fetița Cătălina Anastasia Tatu, fiica lui Șerban și Debbie Tatu, nași fiind Marius și Zsoka Scurtescu.

9 octombrie: copilul Mihai Adrian William fiul lui Alexandra Lindsay și Vistian Mihai, nași fiind Mihai Constantin și Robert Elena.

15 octombrie: fetița Liana Margaret Moldovanu, fiica lui Petru și Valentina Moldovanu, nași fiind familia Marius și Elena Apreutesei. Tot în această zi a fost botezat și copilul Mark Theodor Leca, fiul lui Nicolae Neagoe și Gabriela Leca, având ca nași pe Cătălin Alaci și Mirela Dinu.

16 octombrie: Valyn-Thor Tyler, fiul lui Robert Tyler și Alina Farcaș, având ca nași familia Gabriel și Adela Radu.

23 octombrie: Claudia-Alexandra Oltean, fiica lui Eduard și Liliana Oltean, nași fiind Călin și Adriana Pop.

Dorim copiii botezați, părinților și nașilor ca viitorul lor să fie luminat de Harul lui Dumnezeu, să aibă o viață lungă, plină de sănătate, să trăiască în prosperitate și fericire.

Anunț

"Familie din Tacoma angajăm femeie pentru îngrijit bebeluș nou-născut. Condiții avantajoase. Sunați la 253-858-9953"

Programul Slujbelor religioase

Duminică 6 noiembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Mărti 8 noiembrie	12:30	Soborul Marilor Voievozi Mihail și Gavriil
Duminică 13 noiembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Duminică 20 noiembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Luni 21 noiembrie	12:30	Intrarea în Biserică a Sf. Născătoare de Dumnezeu
Duminică 27 noiembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Miercuri 30 noiembrie	12:30	Sf. Apostol Andrei Cel dintâi chemat
Duminică 4 decembrie	12:30	Sfânta Liturghie
Mărti 6 decembrie	12:30	Sf. Ierarh Nicolae

Slujbele vor avea loc în catedrala ortodoxă rusă "Sfântul Spiridon" 400 Yale Ave. N. Seattle (la intersecția cu Harrison St.)

Preot paroh: Ioan Cătană
 Președinte: Virgil Zanidache
 Vicepreședinți: Val Dominte, Emanoil Mureșan
 Secretar: Valentin Ispas
 Casier: Adi Oltean
 Controlori: Ionică Crețu, Cornel Marcu

Comitetul de Doamne:
 Președintă: Elena Dominte
 Vicepreședinte: Lucia Albuț, Lucy Mureșan
 Secretară: Floarea Cătană
 Asistentă secretară: Roxana Tănăsescu
 Casieră: Gina Gheorghiu
 Controloare: Gina Dănilă, Mimi Tîrtu

Informații de contact:
 Părintele Ioan: (425) 442-8296,
 ioan_catana@ortodox.org
 Consiliu: council@ortodox.org.
 Buletin: buletin@ortodox.org

The "Three Holy Hierarchs" Church
P.O. BOX 53151
Bellevue, WA, 98015-3151
(address correction required)

TO:

Cititi Buletinul Parohial
 "Cuvântul" și pe internet la:
www.romaniinseattle.com